

„Semmit sem szabad felületesen csinálni. Ha nem fektetsz energiát a munkádba - bármi legyen is - örömet sem ad.”

Koncz Zsuzsa

Munkaprogram a Díszszárnyas és Prémésállat Szakosztály elkövetkezendő éveire

Megtiszteltetésnek érzem, hogy a tagszervezetektől visszaérkezett jelölő űrlapok alapján a Díszszárnyas és Prémésállat Szakosztály elnöki tisztségére jelöltek. Ezt a bizalmat köszönöm, s erőmhöz mérten maximálisan megpróbálom meghálálni. Akik személyesen nem ismernének, vagy netán kevesebbet tudnak rólam, azoknak szívélyes figyelmébe ajánlom a Galamb és kisállat magazin, a Magyar Galamb és Kisállattenyésztők Országos Szövetségének júliusi lapszámát, melyben a szubjektív vonal beszélgető alanya voltam.

Az MGKSZ Díszszárnyas és Prémésállat szakosztályán belül is és a helyi egyesületemben (V-70 Makó) is az évek során végigjártam a ranglétra minden fokát. Az egyesületemben tagként kezdtem, majd egyesületi titkárként tevékenykedtem, s jelen pillanatban alelnökként segítem tagságunk életét. Az MGKSZ Díszszárnyas és Prémésállat Szakosztályában ugyancsak tagként kezdtem, majd titkárként folytattam munkámat, jelenleg megbízott szakosztály elnökként dolgozom a tagságért, a szövetségért. E sorokat azért tartom lényegesnek, mert az évek során minden oldaláról láthattam, tapasztalhattam, éreztem az egyesületi és egyben szövetségi élet negatívumait, pozitívumait, esetleges problémáit, sikereit. Ezen tapasztalatok nagyon hasznosnak bizonyultak számomra, s tudom honnan indultam. Meggyőződésem, hogy az egyik legfontosabb láncszem szövetségünk életében a tagság.

Szakmai programomban elsődleges szempontnak tartom a szakosztályom tagságának érdekeit, kívánságait, annak minél sikeresebb működését. Munka volt bőven, van és lesz.

Ha időrendben haladunk, akkor **rövidtávú céljaim** közt első a szarvasi Nemzeti Díszszárnyas és Prémésállat kiállítás minél sikeresebb, zökkenő mentesebb lebonyolítása, melynek megrendezésére 2018 január 13-14-én kerül sor. Javában

dolgozunk már ezen esemény munkálatain. Jó érzéssel tölt el a „díszszárnyas tagok” aktív részvétele. S itt merül fel az első olyan probléma, amit megválasztásom esetén haladéktalanul orvosolni kell. Az elmúlt évben a prémesállat ezen belül a nyúltenyésztő tagság vezetésével, szakmai életében több probléma került napvilágra. A szeptemberi elnökségi ülésünket követően 62/2017 határozat alapján az elnökség felfüggesztette 2018. június 30-ig a Budapesti Nyúltenyésztők Klubjának és a Nyúltenyésztők Alföldi Klubjának működését. Felkérték őket, hogy szerveződjenek szabályszerű fajtaklubbá. Szakosztályunk a Díszszárnyas és PrémesállatSzakosztály jelen pillanatban a baromfi, a nyúltenyésztő, és tengerimalac tenyésztő tagságot tömöríti magába. Számomra elfogadhatatlan és kritikán aluli, hogy a 2017. novemberi elnökségi ülésen, a prémesállat közösség éves beszámolójában egy kiállítást tudtak csupán megemlíteni semmi mást. Személyi ellentétek feszültek és feszülnek egymásnak ez vezethetett ide. Véleményem szerint szövetségünk tagságának ezen része, sokkal többet érdemelne, mint a jelenlegi helyzet. A „nyulas” társadalomra büszkének kell lennünk, hisz számtalan sok sikert értek már el, s remélhetőleg érnek majd el az elkövetkezendőkben is szövetségünk számára. Megválasztásom esetén záros határidőn belül 2018. májusában - júniusában a mindenkori vezetéssel egyeztetve egy rendkívüli szakosztályi ülést szeretnék tartani ez ügyben érintett összes résztvevő számára. Volt már ilyen 2015 februárjában, amikor a baromfis szekcióban kellett kompromisszumra jutnunk. Ott és akkor sikerült. Szándékomban áll megválasztásom esetén ezen a szakosztályi ülésen egy prémesállat titkárt választatni az érintett tagság közreműködésével, segítségével. Meggyőződésem, hogy ezzel az elképzeléssel egyensúlyba kerülhet a szakosztályon belüli munka, elkötelezettség. Munkámat folytathatva, bízom benne, hogy egy odaadó munkájára igényes, tagságát szem előtt tartó prémesállat titkárral együtt dolgozva, rendbe tudjuk tenni a kialakult helyzetet, s szakosztályunk és mindannyiunk számára megnyugtató, problémamentes időszakot tudunk majd biztosítani. Biztos vagyok benne, hogy összefogás nélkül nem lehet eredményesen együtt dolgozni.

Meg kell értenie mindenkinek, hogy az egyéni érdekek szem előtt tartásával velem nem lehet és nem kell együtt dolgozni. Az egyéni sérelmeket félre kell tenni. A tenyésztőtársakkal való személyes konfliktusokat más fórumon, máshogyan kell megoldani, mint ahogy ezt eddig történt. Ez nem mehet a tagság kárára. További probléma a nyulak származási lapjának kérdése. Jelen pillanatban csak igazoló lapot

kaphat a tenyésztő, de ennek menete, költsége és a program működése sem gördülékeny. Több hazai tenyésztő ebből kifolyólag szlovák és osztrák számokkal dolgozik. Ez nem lehet megoldás. Nem engedhetjük meg, hogy a taglétszámunk ilyen okokból kifolyólag csökkenjen. Ennek veszélyére a hosszú távú terveim közt még visszatérek. Sürgősen ki kell dolgozni a megoldást a megfelelő személyek segítségével. Többek felvetették a szakosztály szétválasztását is, ami új utakat és lehetőségeket nyitna meg személyek számára, de a problémák sorozata akkor is megmaradna a prémesállat tagság számára. Jelen pillanatban egy szakosztály vagyunk, s együtt kell a kiutat a megoldást megtalálnunk.

Kellemeesebb és örömtelibb feladatomban tekinteném a magyar tengerimalac tenyésztők és vízi szárnyas tenyésztők fajtaklubokká való tömörítését, alapszabály módosítása esetén egyesületekké történő megalakítását. Úgy gondolom, hogy erőiket, tapasztalataikat egyesítve fajtaklubba, egyesületté történő alakulásukkal jobban, szervezettebben lehetne együtt dolgoznia jövőben. Információim szerint, a kiállításokon látott egyedek láttán, több szakemberrel beszélve szép eredmények várományosai lehetnének a 2018-ban megrendezett dániai Európa kiállításon.

Az időrendet követve a 2018-as hazai baromfibiárlói továbbképzés, szakmai napunk október 6-7-i napjára, olyan előadásokat szeretnék szervezni és olyan előadókat szeretnék hívni, ami tagságunk érdeklődését, igényeit leginkább kiszolgálják. Ezt mindenféleképp fel szeretném mérni június hónapban, hogy az esetleges hazai és külföldi előadókkal időben tudjak egyeztetni. Fontosnak tartom, hogy nem egyéni döntések sorozatával szeretném a szakosztály tagjait szembesíteni, hanem együtt megvitatva döntéseket hozni. Persze biztos lesznek olyan helyzetek, amikor elkerülhetetlen lesz az egyéni döntéshozatal, de törekedni fogok, hogy ez a köz érdekeit szolgálja.

Nagyon lényegesnek tartom, hogy a külföldön szerzett ismereteket, EE továbbképzések, külföldi szakmai napok, kiállítások tapasztalatait a hazai szövetség tagjai, szakosztályunk tagjai is megismerhessék, megtapasztalhassák. Elsődleges feladatomban tekintem, hogy a külföldön kapott, szerzett anyagokat lefordítva minél hamarabb, minél szélesebb körben a magyar tenyésztő társaimnak, bírálótársaimnak, s az ez iránt érdeklődőknek átadhassam, bemutathassam. Ugyan ezen metódus alapján, a prémesállat tagság számára is szervezni szeretnék egy hasonló szakmai hétvégét igény esetén.

2018. november 9-11 Herning, Dánia. A következő Európa kiállítás helyszíne. Nagy falatnak ígérkezik, teli kihívásokkal. Gondolok itt a távolságra és a felmerülő költségekre. Bízom benne, hogy folyamatos kontaktussal az információk folyamatos áramoltatásával minél több tenyésztőtárs méreteti meg magát ezen az eseményen. Minden szándékkal és igyekezettel támogatni fogom az érdeklődőket. A Metzi tapasztalatokkal gazdagodva bízom benne, hogy legalább annyi, ha nem több állattal tudunk részt venni ezen a kiállításon.

Középtávú terveim egyik fontos pillére az európai standard lefordítása magyar nyelvre. Óriási segítséget jelentene, bírálónak, tenyésztőnek egyaránt, ha –e kiadványt magyarul is használhatná tagságunk. Folyamatosan informálva lennénk az aktuális változásokról (évenként kiadott betélapok) és mindig a legújabb elfogadott standard szerint dolgozhatna mindenki a jövőben. A nyelvi hiányosságok fordítási problémák, hozzáférési nehézségek nem gátolhatnák tovább az ismeretszerzés ezen területét. A standard lefordításával egy olyan szakmai anyaghoz juthatna az érdeklődő tagság, amely nagymértékben támogatná a tenyésztési munkát, segítené a tenyésztés irányvonalát. Próbálkozások eddig is történtek, s közel 30 fajtát fordítottunk már le magyar nyelvre. Szeretném hivatalossá tenni minden jogszabályt betartva az EE által is engedélyeztetve, hogy ezt a tervünket megvalósíthassuk. Ha az engedélyeztetést megkapjuk, a jelenkori vezetés elé fogom terjeszteni tervünk további kidolgozott részleteit. Számításaim szerint közel önköltséges áron meg fogjuk tudni oldani ezt a feladatot. Hálás vagyok az eddigi ötletekért, segítő szándékokért, építő jellegű kritikákért mindenkinek. Csak így állhatott össze ez a terv.

A monori kisállatbörze rengeteg kérdést, kérést fogalmazott meg a tagság irányából felém. Ezek nagy részét sikerült megoldani. Kisebb nagyobb kérdésekben még javaslatokat fogok tenni elnökségi üléseken, hogy a fennmaradó igények, problémák is kielégítésre kerüljenek, megoldódjanak. Az árusító sorok számokkal történő kitáblázása sokat segítené mind a hazai mind a külföldi vásárlók, érdeklődők tájékozódásában.

A nevében is benne van, hogy kisállatbörze, de mindenki tapasztalhatta, hogy az „egyéb árusító egységek” száma egyre nő. Tíz évvel ezelőtt elképzelhetetlen volt számomra, hogy a kisállatokat árulók között ruhaneműket, konyhai felszereléseket vagy netán pornó filmeket tartalmazó DVD-ket árusítsanak. A legutóbbi termék árusítása személyes tapasztalat volt. Ez szerintem és szakosztályunk nagy része szerint

sem helyes. Mindenféleképp szeretném elérni és megvalósítani a középtávú terveim között, - ha már ezen „árusítóegységek” részvételét nem tilthatjuk meg, - hogy számukra mindig egy elkülönített sorban, adott helyen árusítsanak. Így mindenki tudná, hogy ott nincs élő állat csak egyéb árucikk. Akit érdekel, megnézheti ezen termékeket, akit nem érdekel, elkerülheti a meglepetéseket. Több tenyésztőtársam jelezte, hogy nem kapott elárusító helyet, vasárnap hajnalban, probléma volt a jegyárusítással, parkolással. Ezt a helyszínen több esetben megoldottuk, de mindenféleképp javítani kell a helyzeten.

Hosszú távú céljaim között szerepel, hogy az EE által felosztott tagországok régiójában (hazánk Romániával és Bulgáriával alkot egy régiót) szövetségünk meghatározó szerepet töltsön be. A nemzetközi kapcsolatok minél szélesebb körben történő kiterjesztése, a meglévő ismeretségek ápolása és újak keresése nagyon hasznos lehet szövetségünk és szakosztályunk számára. Ezt igyekszem minden külföldi úton kivitelezni.

Lényeges eredménynek és nagyon fontosnak tartanám az ifjúsági bizottság létrehozását. Sajnos ennek kivitelezése több esetben a tervezési fázisban megrekedt. Történtek próbálkozások, de ennél több kell. Nem hiszem, hogy ez elsődlegesen szakosztályvezetői feladat lenne, de a szakosztályok életét így szövetségünk életét is döntően befolyásolni fogja, hogy milyen számban fognak csatlakozni szervezetünkhöz a fiatalabb generációból. Szakosztályunkon belül több városban, több helyszínen tartottunk már társaimmal óvodásoknak, általános iskolásoknak, és középiskolásoknak állatbemutatót, állatsimogatót. Személy szerint minden alkalmat, nyílt napot, beiskolázási napot megragadok a kisállattenyésztés népszerűsítése érdekében. Büszke vagyok tagtársaimra, hogy ők sem sajnálják a fáradságot és hasonlóképp cselekednek bemutatott állataik közreműködésével. Nehéz, nagyon nehéz, de nem reménytelen. Egyesületünkben már van új tizenéves belépő. Több fiatal sikertelenül „megfertőzni” a kisállattartás szenvedélyével. Fontos lenne a monori kisállatbörzén egy állatsimogatót felállítani, hisz jó idő esetén sok gyermek vesz részt családjával rendezvényünkön. Ezen kívül apró ajándékokkal talán fel lehetne kelteni figyelmüket a kisállattartás szépségeire is. A nagyobb korosztályok számára rövid, érdekes galamb, baromfi, nyúl, díszmadár fajtabemutatókat lehetne tartani.

Nézzünk szembe a tényekkel! Előregedő szervezet vagyunk. Sajnos folyamatosan fogy tagságunk létszáma. A természetes előregedés mellett már

említettem kilépési okokat. Ezt tetézi még, hogy évről évre igen kevesen lépnek be szervezetünkbe. Ezen okokból kifolyólag létfontosságú lenne az utánpótlás, a fiatalabb generáció minél nagyobb számban történő bevonása.

Elgondolkodtató, hogy a tenyésztői azonosító szám 12 ezer feletti, taglétszámunk pedig nincs 2500 fő. Mi lehet az oka a természetes előregedésből származó létszámcsökkenésen túl, hogy ilyen nagy számban a belépést követően kilépnek a szervezetünkből? Miért nem találták meg a számításaikat több ezren? Talán a hangulat a légkör miatt.

Biztos emlékeznek programom elején említettem, hogy: „Meggyőződésem, hogy az egyik legfontosabb láncszem szövetségünk életében a tagság.” Ezt most is fenntartom, hisz a tagság biztosíthat olyan légkört, olyan egyesületi életet, amiben szívesen hódolhatunk legkedvesebb szenvedélyünknek, a kisállattartásnak.

Amennyiben bizalmat szavaznak és mellettem döntenek 2018. április 21-én, a Díszszárnyas és Prémésállat Szakosztály elnökeként igyekszem erőmhöz mértén segítséget nyújtani.

„Ha az ember valamit szívesen csinál, akármeddig hajlandó bajlódni vele.”

Stephen King

Makó, 2017.11.30